

Пасторалъ.

1.

Тукъ е мойта стара буля
съ нѣмня си кротъкъ мжжъ.
Двора е покритъ на длъжъ
и на ширъ съ чемшири, съ дюли.

Още всички спимъ на двора,
спятъ дори кошеритѣ.—
Йона съ малкото дете,
съ пилцитѣ отвждъ говори.

После кладенеца скрипва,
крясватъ менци и пѣтли.
Ето—зиналъ цвѣтъ, пчели,
солница и хлѣбъ, молитва.